R5640

The Blood of Sprinkling of The Passover
பஸ்காவின் தெளிக்கப்படும் இரத்தம்

''அந்த இரத்தத்தைக் காணும் போது, கர்த்தர் சங்காரக்காரனை உங்கள் வீடுகளில் உங்களை அதம் பண்ணுகிறதற்கு வரவொட்டாமல், வாசற்படியை விலகிக் கடந்து போவார்.'' யாத் 12:23

யூதர்கள் ஆசரிக்கும் பஸ்கா காலம் நெருங்குகிறது. அது இந்த வருடம் (1915) மார்ச் 30ந் தேதி வருகிறது. (நீசான் மாதம் 15ம் தேதி உண்மையாக மார்ச் 29ந் தேதி திங்கட்கிழமை மாலை 6.00 மணிக்கு ஆரம்பிக்கிறது. பஸ்கா விருந்துக்கு முன்னால் வருகிற ஆடு அடிக்கப்படுத-ல் கிறிஸ்தவர்களுக்கு விசேஷித்த முக்கியத்துவம் இருக்கிறது. நீசான் மாதம் 14ந் தேதி பஸ்கா ஆடு அடிக்கப்பட்டது. அது இந்த வருடம் மார்ச் 28ந் தேதி ஞாயிற்றுக்கிழமை மாலை 6.00 மணிக்கு ஆரம்பிக்கிறது. உண்மையான பஸ்கா ஆடாகிய நமது ஆண்டவராகிய இயேசுவின் மரணத்தை நினைவு கூருதல் அதே நாளில் ஆசரிக்கப்பட வேண்டும். ஆகையால் நாம் அதை மார்ச் 28ந் தேதி ஞாயிற்றுக்கிழமை மாலையில் ஆசரிக்க வேண்டும். சரித்திரத்தின் பெரிய நிகழ்வாகிய இதை இலட்சக்கணக்கான கிறிஸ்தவர்களும் யூதர்களும் சம்பிரதாய சடங்காகவும் கடனுக்காகவும் ஆசரிக்கிறார்கள், ஆனால் இந்த இரு மதத்திலும் மிகச் சிலரே இதன் உண்மையான தாற்பரியத்தை உணர்ந்திருக்கிறார்கள் என்பதில் நாம் எவ்வளவு வருத்தப்படுகிறோம்!

பஸ்கா ஏற்படுத்தப்பட்டது

இதன் உண்மையான தாத்பரியத்தை இதுவரை அறிந்திராத உலகத்திற்கு ஒரு மத மறுமலர்ச்சி மூலம் எல்லாருடைய மனதையும் முற்றிலுமாக விழித்தெழ செய்திருக்கக்கூடும். ஆனால் ஐயகோ! அப்போஸ்தலர் கூறுவது போல இப்பிரபஞ்சத்தின் தேவனானவன் அநேகருடைய மனக்கண்களை குருடாக்கி வைத்திருக்கிறான். அப். பேதுரு கூறுவது போல கொஞ்சம் மனக்கண்கள் திறக்கப்பட்ட சிலர் கூட, கடந்த 3500 வருடங்களாக இந்த உலகத்திலே ஆசரித்து வருகிற இந்த சடங்காச்சாரங்களில் தேவன் வைத்திருக்கிற ஆழ்ந்த கருத்துக்களை அறியக் கூடாதபடி இருக்கிறார்கள். குறை கூறி விமர்சிப்பவர்களும், ஏற்றுக் கொண்ட பிரகாரம், ஒரு சடங்காச்சாரம் மிக நீண்ட காலமாக ஆசரிக்கப்பட்டு வருகிறது என்றால் உண்மையிலே அதற்கு ஒரு அடிப்படை இருக்க வேண்டும். எகிப்தில் அப்படிப்பட்ட நிகழ்வு நடந்திருக்க வேண்டும். பத்தாவது வாதையில் எகிப்தின் தலைச்சன்கள் எல்லாம் அழிந்திருக்க வேண்டும், இஸ்ரயே-ன் தலைச்சன்கள் எல்லாம் காக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும் (அதாவது இரத்தத்திற்கு கீழாக இருக்க வேண்டும் என்ற கட்டளையை ஆசரித்தவர்கள் அனைவரும்) இல்லையென்றால் விஸ்தாரமாக பரவியுள்ள இந்த சடங்காச்சாரம் ஒரு மாயமானதாக இருந்திருக்கும்.

இஸ்ரயேலர்கள் எகிப்தியர்களால் ஒருகுறிப்பிட்ட காலம் அடிமைப்படுத்தப்பட்டு இருந்தனர். அவர்கள் அடிமைத்தனத்தி-ருந்து விடுதலையாகும்படியான தேவனுடைய கிருபையின் காலம் வந்தபோது, எகிப்தியர்கள் அவர்களை கானான் தேசத்திற்கு போகவிடாமல் இன்னும் அடிமைப்படுத்தி வந்த போது இந்த சடங்காச்சாரம் ஏற்படுத்தப்பட்டது. இதைத் தவிர வேறு எதையும் நாங்கள் உங்களுக்கு ஞாபகப்படுத்த வேண்டிய அவசியமில்லை. அந்த வருடத்தில் தேவன் ஒன்றன்பின் ஒன்றாக ஒன்பது வாதைகளை எகிப்தியர்கள் மேல் அனுப்பினார். அப்பொழுது எகிப்திய ராஜா, இஸ்ரயேலர்களை விடுவிப்பேன் என்று வாக்கு கொடுத்து, வாதைகளை நீக்கச் சொல்- தேவனிடம் கேட்ட போது அவரும் அதை நீக்கினார். ஆனால் எகிப்திய ராஜா அந்த வாக்கை காப்பாற்றவில்லை. கடைசியாக தேவனுடைய ஊழியக்காரன் மோசே உச்சக்கட்டமாக ஒரு பெரிய அழிவை தெரிவித்தான். அதாவது ஒரு இரவிலே எகிப்தியரின் ஒவ்வொரு குடும்பத்திலும் தலைச்சன் பிள்ளைகள் இறந்துவிடும், அதனிமித்தம் எகிப்து முழுவதும் ராஜாவின் வீட்டிலும் ஒரே புலம்பலாக இருக்கும். இதன் பலனாக இஸ்ரயேலரை போக அனுமதிப்பார்கள். அவர்களை சீக்கிரம் போகும்படி துரிதப்படுத்துவர்கள். அப்படியில்லாமல் ராஜா இன்னும் தனது இருதயத்தை கடினப்படுத்தி தேவனுடைய கட்டளையை தொடர்ந்து எதிர்த்தால் எகிப்தின் முழு ஜனங்களுக்கும் தேவன் மரணத்தை கொண்டு வருவார்.

முதல் மூன்று வாதைகள் எகிப்தியருக்கும் இஸ்ரயேலர் வாழும் பகுதிகளிலும் பொதுவாக வந்தது. அடுத்த ஆறு வாதைகள் எகிப்தியர் வாழும் பகுதிகளை மட்டும் வாதித்தன. கடைசியாக பத்தாவது வாதை எகிப்தின் முழுமைக்கும் பொதுவாக இருந்தது. ஆனால் இஸ்ரயேலர்கள் தங்கள் விசுவாசத்தையும் கீழ்ப்படிதலையும் காண்பிக்கும் பொருட்டு ஒரு ப-க்குரிய ஆட்டை அடித்து, அதன் இரத்தத்தை வாசற்கால்களிலும் மேல் சட்டத்திலும் தெளித்து, அந்த இரவிலே அதன் மாம்சத்தை கசப்பான கீரையோடும் புளிப்பில்லா அப்பத்தோடும் கையிலே தடி பிடித்துக்

கொண்டும், அரையிலே கச்சைக் கட்டிக் கொண்டும் பிரயாணத்துக்கு தயாராக இருந்து புசிக்க வேண்டும். இன்னும் அந்த இரவிலே எகிப்தியரின் தலைச்சன் பிள்ளைகளின் மரணத்தையும் முழுமையாக எதிர்பார்த்திருக்க வேண்டும். யார் வீட்டின் வாசற் கால்களிலும், மேல் சட்டத்திலும் இரத்தம் தெளிக்கப்படவில்லையோ அவர்கள் வீட்டிலும் இந்த சங்காரம் எதிர்பார்க்கப்பட வேண்டும்.

உண்மையான பஸ்கா ஆடு

இந்த பஸ்காவை இஸ்ரயேலர்கள் யூத பிரமாணங்களில் முதலாவது முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாகவும் முழு இஸ்ரயேலருக்கும் ஒரு பெரிய ஞாபகார்த்தம் வாய்ந்ததாகவும் ஆசரிக்க கட்டளையிடப்பட்டார்கள். உண்மையைச் சொல்லப் போனால், இந்த பஸ்காவை ஏதோ ஒரு கோணத்தில் இஸ்ரயேலர்கள் உலகமெங்கும் கடவுளை நம்பாதவர்களாக, கடவுளை மறுப்பவர்களாக தங்களை கூறிக்கொள்பவர்களும் கூட ஆசரிப்பதை நாம் காண்கிறோம். அதை ஒரு பழங்கால சடங்காச்சாரமாக அவர்கள் மதிக்கிறார்கள். நமது யூத நண்பர் அநேகர் பிரகாசமான அறிவை உடையவர்களாக இருந்தும் கூட இந்த ஆசரிப்பின் அர்த்தம் என்ன என்பதை அறிய ஆவல் இல்லாதவர்களாக இருப்பது விநோதமாக இல்லையா? ஏன் ஆடு அடிக்கப்பட்டு புசிக்கப்பட்டது? ஏன் அதன் இரத்தம் வாசல் நிலைக்கால்களிலும் மேற்சட்டத்திலும் தெளிக்கப்பட்டது? ஏனெனில் அது தேவனால் நிச்சயமாக கட்டளையிடப்பட்டது. ஆனால் என்ன காரணத்திற்காக, அதன் முக்கியத்துவம், நோக்கம் என்ன அல்லது தெய்வீக கட்டளையில் மறைந்திருக்கிற பாடம் என்ன? ஒரு உண்மையான தேவன் நியாயமான கட்டளைகளை கொடுக்கிறார். மேலும் குறித்த காலத்தில் அந்த கட்டளைகளின் உண்மையான தாற்பரியத்தை அவரது உண்மையுள்ள ஜனங்கள் புரிந்து கொள்ள விருப்பம் உள்ளவராக இருப்பார்கள். ஏன் இந்த காரியத்தில் எபிரேயர்கள் சிரத்தையில்லாமல் இருக்கிறார்கள்? ஏன் தவறான எண்ணம் அவர்களை ஆட்கொண்டிருக்கிறது?

கிறிஸ்தவ மதத்தில் அந்த கேள்விக்கான பதில் இருந்தால் கூட, சிரத்தையின்மையால் பெரும்பாலான கிறிஸ்தவர்கள் இதைக் குறித்த சரியான காரணத்தையும் தாற்பரியத்தையும் சொல்ல முடியாதவர்களாயிருக்கின்றனர். ஓய்வு நாள் என்பது கடின உழைப்பு, வருத்தம் மற்றும் மரணம் போன்றவைகளி–ருந்து விடுவிக்கப்பட்டு, ஓய்வும் ஆசீர்வாதமும் இருக்கும் வரப்போகிற ஒரு யுகத்தின் நிழலாக அல்லது முன்னடையாளமாக இருக்கிறது என்பதை ஒரு யூதன் உணர்ந்து கொள்ளக் கூடுமானால், அதே போல மோசேயின் பிரமாணத்தின் எல்லா அம்சங்களும், குறித்த காலத்தில் கொடுக்கப்படப் போகிற பல்வேறு ஆசீர்வாதங்களுக்கு முன்னடையாளமாக தேவனால் திட்டமிடப்பட்டவை என்று ஏன் அவனால் காண முடியாது? பஸ்கா ஆடு, தேவ ஆட்டுக்குட்டியை அடையாளப்படுத்துகிறது என்பதையும், அதன் மரணம் மேசியாவாகிய இயேசுவின் மரணத்தை அடையாளப்படுத்துகிறது என்பதையும் ஏன் எல்லாராலும் பகுத்துணர முடியவில்லை? மேலும் இரத்தம் தெளிக்கப்படுதல் இயேசுவின் மரணத்தின் புண்ணியத்தை விசுவாச வீட்டாருக்கு சாட்டுதலை அடையாளப்படுத்துகிறது என்பதையும் ஏன் பகுத்துணர முடியவில்லை.

''உலகத்தின் பாவத்தை சுமந்து தீர்க்கிற தேவ ஆட்டுக்குட்டி'' இயேசுதான் என்பதை காண்கிற விசுவாசகண்களை உடையவர்கள் பாக்கியவான்கள். அதாவது ஆதாமின் தண்டனைக்கு கொடுக்கப்பட்ட விலைக்கிரயம் தான் உலகத்தின் பாவத்தை நீக்குகிறது. ஆதாமின் பாவத்தினால் அகில உலகமும் தேவகிருபையை இழந்து, தெய்வீக தண்டனையாகிய மரணத்திற்குள்ளாக வந்து வேதனையும் வருத்தமும் பரவியிருக்கிறது. இந்த தண்டனையையோ அல்லது சாபத்தையோ நீக்குவதற்கு முன் நீதி திருப்திபடுத்தப்பட வேண்டியதாக இருக்கிறது. ஆகையால் அப்போஸ்தலர் கூறுவது போல், நமது பாவங்களுக்காக கிறிஸ்து மரித்தார். நம்மை தேவனிடத்தில் சேர்க்கும்படி அநீதியுள்ளவர்களுக்குப் பதிலாக நீதியுள்ளவராய் மரித்தார். இப்படியாக அவர் ''புதிதும் ஜீவனுமான மார்க்கத்தை'' அதாவது நித்திய ஜீவனுக்கான ஒரு மார்க்கத்தை திறந்தார்.

''முதற்பலன்கள்''

கிறிஸ்துவின் சபை, ''முதற்பேறானவர்களின் சர்வசங்கமாகிய சபை'' என்றும், ''தேவனுடைய சிருஷ்டிகளில் முதன்பலன்கள்'' என்றும் வேதம் குறிப்பிடுவதை வேதத்தில் அதிக பழக்கமுள்ளவர்கள் கவனித்திருப்பார்கள். (எபி 12:23; யாக் 1:18; வெளி 14:4) இது தேவனுடைய வீட்டில் மற்றவர்கள் பிற்பலன்களாக இருக்கிறார்கள் என்பதை குறிப்பாக உணர்த்துகிறது. கிறிஸ்தவ ஜனங்கள் இந்த வசனங்களை கவனிக்கிறதில்லை. பொதுவாக அவர்கள் முதற்பலன்களானவர்கள் மட்டுமே இரட்சிக்கப்படுவார்கள் என்றும் பிற்பலன்களானவர்கள் யாரும் இல்லை என்றும் நம்புகிறார்கள், நாம் இந்த பஸ்காவின் அடையாளத்தைக்

கவனிப்போம். இஸ்ரயேலர்கள் அனைவரையும் இரட்சிப்பதே தேவனுடைய திட்டம் என்பதை நாம் கவனிப்போமாக. இஸ்ரயேலர் ஒரு ஜாதியாக, எப்பொழுதும் தேவனுடன் இசைவாயிருக்கும்படியாகவும் வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட தேசத்தில் நித்திய ஜீவனை பெறப்போகிற மனுக்குலம் அனைத்தையும் குறிக்கிறவர்களாக இருக்கிறார்கள்.

அங்கே இரண்டு பஸ்காக்கள் இருந்ததை நாம் கவனிப்போமாக. இதில் பெரிய பஸ்கா என்பது முழு இஸ்ரயேல் ஜாதியையும் தெய்வீக சக்தியால் விடுவித்தபோது ஆசரித்தது. அவர்கள் செங்கட–ன் மணல் மேடுகளில் அவர்களுக்காக ஏற்படுத்தப்பட்ட காற்று மற்றும் கட–ன் ஏற்ற இறக்கத்தின் மூலமாக வழி நடத்தப்பட்டார்கள். கடைசியாக தேவனுக்கு ஆராதனை செய்யும் விருப்பத்தோடு அவருக்கு இசைந்து வருகிறவர்களை பாவத்தி–ருந்தும் சாத்தானிடமிருந்தும் விடுவிக்கிறதை இந்த முன்னடையாளம் காண்பிக்கிறது. இதில் ஒரு இஸ்ரயேலன் கூட விடப்படவில்லை.

செங்கட–ல் நடந்த அந்த பஸ்காவை நாம் இந்த சமயத்தில் ஆராயப்போவதில்லை. இப்பொழுது நாம் ஆசரிக்கப்போகிற பஸ்கா இதன் உண்மைப்பொருள் அல்ல. முதற்பேறானவர்களை இரட்சித்த அந்த பஸ்காவின் உண்மைப் பொருளைத் தான் நாம் ஆசரிக்கிறோம். முதற்பேறானவர்கள் மட்டும் ஆபத்தில் இருந்தார்கள். எல்லாருடைய இரட்சிப்பும் இந்த முதற்பேறானவர்களையே சார்ந்திருந்தது. இதற்கு இசைவாயிருக்கிற அனைத்து வேதவாக்கியங்களோடு இதை பொருத்திப்பார்க்கும் போது, தேவனுடைய சிருஷ்டிகளில் முதற்பேறானவர்கள் மாத்திரமே தற்காலத்தில் காக்கப்படுவார்கள். இந்த முதற்பேறானவர்கள் சபையை, இரத்தத்திற்கு கீழ் இருக்கிறவர்களை குறிப்பிடுகிறார்கள். மீதமுள்ள மனுக்குலத்தில், பாவம் மற்றும் மரணத்தின் அடிமைத் தனத்தி–ருந்து உண்மையான மகா பெரிய மோசே விடுவிக்கும் போது அவரை பின்பற்ற விரும்புகிறவர்கள் இப்போது ஆபத்தில் இல்லை; பரலோகத்தில் பேரெழுதப்பட்டிருக்கிற முதற்பேறானவர்கள் மாத்திரமே இப்போது ஆபத்தில் இருக்கிறார்கள்.

"முதற்பேறானவர்களின் சர்வசங்கமாகிய சபை"

முதற்பேறானவர்களின் சர்வசங்கமாகிய சபை என்பது, மனுக்குலத்தில் முன்னதாகவே மனக்கண்கள் திறக்கப்பட்டு, தங்களது அடிமைத்தனத்தையும், மீட்பின் அவசியத்தையும், தேவனுடைய நல்ல வாக்குத்தத்தங்கள் தங்களில் நிறைவேற வேண்டும் என்கிற அவருடைய விருப்பத்தையும் உணர்ந்திருக்கிறவர்கள் ஆகும். இதற்கும் மேலாக, அவர்கள் தேவனுடைய கிருபைக்கு மதிப்பளித்து, தங்களை முற்றிலுமாக அவருக்காகவும் அவரது ஊழியத்திற்காகவும் அர்ப்பணித்ததினிமித்தம் பரிசுத்த ஆவியினால் மறுபடியும் ஜெநிப்பிக்கப்பட்டவர்கள் ஆகும். இந்த முதற் பேறானவர்களுக்கு ஜீவனா, மரணமா அல்லது தெளிக்கப்பட்ட இரத்தத்திற்கு பின்னால் விசுவாசிகளின் வீட்டில் தரித்திருப்பார்களா என்ற நிலைதான் இப்போது இருக்கிறது. இந்த நிலைமையி–ருந்து அவர்கள் சென்றால், அவர்கள் தெய்வீக இரக்கத்தி–ருந்து நீக்கப்பட்டவர்களாக பொருள்படும். ஆட்டுக்குட்டியானவரின் இரத்தத்தில் குறிக்கப்பட்டுள்ள தேவனுடைய இரக்கத்தில் தங்களது பங்கை அனுபவித்துவிட்டு தேவனுடைய நன்மையை வெறுப்பதையும் அவர்கள் அதை பாராட்டுகிறவர்களாக இல்லாதிருப்பதையும் அது குறிப்பிடுகிறது. அப்படிப்பட்டவர்களைக் குறித்து வேதம் கூறுகிறதாவது; ''அவர்களது பாவங்களினிமித்தம் செலுத்தத்தக்க வேறொரு ப– இனி இராது.'' அவர்கள் தேவனுடைய சத்துருக்களாக கருதப்படுவார்கள். அவர்களது முடிவு எகிப்தியரின் முதற்பேறானவர்களின் அழிவின் மூலம் அடையாளப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

அந்த இரவில் மரித்த எகிப்தியரின் தலைச்சன்களும், கட்டளைக்கு விரோதமாக வீட்டைவிட்டு வெளியே சென்றதினால் மரித்த இஸ்ரயேலர்களும் இரண்டாம் மரணத்திற்கு சென்றுவிட்டார்கள் என்று நாங்கள் சொல்வதாக அர்த்தப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டாம். அதற்கு முற்றிலும் மாறாக, இந்த காரியங்கள் எல்லாம், சுவிசேஷ யுகத்தில் பெந்தெகொஸ்தே நாளி–ருந்து இருக்கிற கிறிஸ்துவின் சபையின் நிஜங்களுக்கும், உயர்வானவைகளுக்கும் முன்னடையாளங்களாகவும், உருவகங்களாகவும், விளக்கங்களாகவும் இருக்கின்றன என்று நாங்கள் புரிந்து கொள்கிறோம். சத்தியத்தை அறியும் அறிவை அடைந்த பின்பும், தேவனுடைய நல்வார்த்தையை ருசி பார்த்தும், பரிசுத்த ஆவியைப் பெற்றும், இப்படியாக முதற்பேறானவர்களின் சபையின் அங்கத்தினரான பிறகும் மனப்பூர்வமாய் பாவம் செய்தால், மறுத–த்துப் போனால் மனந்திரும்புகிறதற்கேதுவாக அவர்களை மறுபடியும் புதுப்பிப்பது கூடாத காரியம். இதற்கு மேலும் தேவன் நமக்காக எதையும் வைத்திருக்கவில்லை. நாம் அவரது இரக்கத்தை அசட்டை செய்தால், நாம் இரண்டாம் மரணத்தில் மரிப்போம். 2 பேது 2 :12 ; யூதா 12

இந்த கருத்தில் பார்க்கும்பொழுது முதற்பேறானவர்களாகிய சபையார் பரிசுத்த ஆவியினால் ஜெநிப்பிக்கப்பட்டு, அதிகமான அறிவையும், சலுகைகளையும் எல்லா வழிகளிலும் அனுபவித்திருக்கிறபடியால், அவர்கள் உலகத்தாரைக் காட்டிலும் அதிகமான பொறுப்புடையவர்களாக இருப்பதால், இவர்கள் மட்டுமே இரண்டாம் மரணம் என்கிற ஆபத்தில்

இருக்கிறார்கள். இந்த முன்னடையாளத்தின் பாடம் இது தான். இது கிறிஸ்தவர்களுக்கு மட்டுமே பொருத்தக் கூடியதாக இருக்கிறது.

விரைவில் இரவு சென்று, விடுதலையின் மகிமையான காலை வரும். தலையும் சரீரமும் இணைந்த கிறிஸ்துவாகிய உண்மையான மோசே, இஸ்ரயேலர்கள் அனைவரையும் – தேவனுடைய பிள்ளைகள் அனைவரையும் – வழி நடத்தி விடுவிப்பார். இதை அறியும்போது அவர்கள் தேவனுடைய சித்தத்துக்கு கீழ்ப்படிவதிலும், தேவனை கனப்படுத்தி மகிமைப் படுத்துவதிலும் சந்தோஷம் அடைவார்கள். இந்த விடுதலையின் நாள் முழு ஆயிரவருட யுகமாகும். இதன் முடிவில், எகிப்திய சேனைகளால் அடையாளப்படுத்தப்பட்ட தீமையும், தீங்கு செய்பவர்களும் இரண்டாம் மரணத்தில் அழிக்கப்படுவார்கள்.

''இதை நீங்கள் செய்யும் போதெல்லாம்''

நமது கர்த்தராகிய இயேசுதான் பஸ்கா ஆடு என்று அப்போஸ்தலர் தெளிவாகவும், உறுதியாகவும் கூறுகிறார். ''நம்முடைய பஸ்காவாகிய கிறிஸ்து நமக்காக ப-யிடப்பட்டிருக்கிறாரே. ஆகையால்..... பண்டிகையை ஆசரிக்கக் கடவோம்.'' (1 கொரி 5:7,8) நம் எல்லோருக்கும் ''தெளிக்கப்படும் இரத்தம்'' தேவைப்படுகிறது. நமது வீடுகளின் மேல் அல்ல, நமது இருதயங்களில் ஆகும். (எபி 12:24;1 பேது 1:2) புளிப்பில்லா அப்பத்தை (சுத்தமான, கெட்டுப்போகாத) சாப்பிட வேண்டும். ஏனெனில் புதிய யுகத்தின் காலை வேளையில் விடுதலைக்கு தயாராகவும் பலமுள்ளவர்களாகவும் இருக்க வேண்டும். நாம் ஆட்டின் மாமிசத்தையும் சாப்பிட வேண்டும். அதாவது நமக்குள்ளும், கிறிஸ்துவிலும் இருக்கும் அவரது மதிப்பை நாம் சொந்தமாக்கிக் கொள்ள வேண்டும். இப்படியாக நாம் கிறிஸ்துவை தரித்துக் கொள்ள வேண்டும். வெறும் விசுவாசத்தினால் மாத்திரமல்ல, அவரது பண்புகளில் நாம் மென்மேலும் வளர்ந்து, ஒவ்வொரு நாளும் நாம் நமது இருதயங்களில் அவரது மகிமையின் சாயலாக மறுரூபமடைய வேண்டும், இஸ்ரயேலர்கள் சொல்லர்த்தமான ஆட்டின் மாமிசத்தால் போஷிப்பிக்கப்பட்டது போல நாமும் அவரால் போஷிப்பிக்கப்பட வேண்டும். பசியை தூண்டுகிற, உதவி பண்ணுகிற கசப்பான கீரைகளுக்கு பதிலாக தேவன் நமக்கு கொடுக்கிற கசப்பான அனுபவங்களும் சோதனைகளும் நமக்கு இருக்கிறது. இது நமது பூமிக்குரிய ஆசைகளை வெறுக்கச் செய்யும்; சத்தியம் என்னும் புளிப்பில்லா அப்பத்தையும் ஆட்டு மாமிசத்தையும் புசிக்கும்படி ஆசையை தூண்டும். நாம் தொடர்ந்து செல்வதற்கான பட்டணம் இல்லை என்பதை நினைவு கூர வேண்டும். ஆனால் யாத்ரீகர்களாக, பிரயாணிகளாக, பரதேசிகளாக கையில் தடிபிடித்துக் கொண்டு இடுப்பில் கச்சையுடன் பரம கானானுக்கும், முதற் பேறானவர்களின் சபைக்கும் தேவன் ஆயத்தம் பண்ணியிருக்கிற மகிமையான காரியங்களுக்கும் நாம் பிரயாணப்படுகிறோம்.

நமது கர்த்தராகிய இயேசு கூட தம்மை பஸ்கா ஆடாக முழுமையாக அடையாளப்படுத்திக் கொண்டார். அவர் சிலுவையிலறையப்படுவதற்கு முன்னால், அவர் காட்டிக் கொடுக்கப்பட்ட அன்று ராத்திரியிலே, மேல் அறையிலே தமது அப்போஸ்தலர்களை கூடிவரச் செய்து அவர் கூறிய தாவது ''நான் பாடுபடுவதற்கு முன்னே உங்களுடனே கூட இந்த பஸ்காவைப் புசிக்க மிகவும் ஆசையாயிருந்தேன்.'' அன்று இராத்திரியிலே யூதர்களாக பஸ்காவை ஆசரிக்க வேண்டும் – நிழலான ''இந்த உலகத்தின் அதிபதியிடமிருந்து'' நிழலான முதற்பேறானவர்களை காப்பதற்காக. ஆனால் நிழலானவைகள் நிறைவேறின உடனே நமது கர்த்தர் பழைய அஸ்திபாரத்தின் மேல் புதிய ஞாபகார்த்தத்தை ஏற்படுத்தினார். அப்பொழுது அவர் கூறியதாவது: ''நீங்கள் இதை (வருடம் ஒருமுறை இந்த பஸ்கா நினைவு கூருதலை) செய்யும் போதெல்லாம் என்னை நினைவு கூரும்படி செய்யுங்கள்.'' (1 கொரி 11:24, 25)ஆனால் அறிவுக்கண்கள் திறக்கப்படாத உங்கள் அண்டை வீட்டாரான யூதர்கள் இதன் உண்மைப் பொருளை அறியாததால் அதை அவர்கள் உயர்வாக நினைக்கமாட்டார்கள். ஆனால் நீங்கள் என்னை தேவனுடைய திட்டத்தில் உலகத்தோற்றத்திற்கு முன்னே அடிக்கப்பட்ட தேவ ஆட்டுக்குட்டியாகவும், உலகின் இரட்சிப்பின் விலைக்கிரயமாக நான் எனது ஜீவனை கொடுக்கப் போவதையும் அறிந்த நீங்கள் இந்த பஸ்கா காலத்தை சிறப்பானதாக, புனிதமானதாக கவனிப்பீர்கள். மற்றவர்கள் இதை உணரமாட்டார்கள். இதுமுதல் நீங்கள் இந்த நிழலானதை ஆசரிக்க மாட்டீர்கள். ஆனால் உண்மைப் பொருளை ஞாபகப்படுத்துவீர்கள். ஏனெனில் நான் தேவ ஆட்டுக்குட்டியாக மரிக்க இருக்கிறேன். இப்படியாக, முதற்பேறான சபைக்கு தெளிக்கப்படும் இரத்தத்தையும் மாமிசத்தையும் முழு விசுவாச வீட்டாருக்கும் கொடுக்கப் போகிறேன்.

''இது உங்களுக்காக மீட்கப்படுகிற என்னுடைய சரீரமாயிருக்கிறது''

எகிப்தி-ருந்து விடுதலையானதை நினைவு கூரும் பொருட்டு, பஸ்கா ஆட்டை யூதர்கள் புசித்து வந்ததைப் போல, கர்த்தரின் சீஷர்கள் இனி செய்யமாட்டார்கள். ஏனெனில் நமது ஆண்டவர் புதிய அடையாளங்களாக புளிப்பில்லா அப்பத்தையும், திராட்ச ரசத்தையும்

தேர்ந்தெடுத்து இது தம்மை குறிப்பிடுவதாக காண்பித்தார். அதுமுதல் அவரது சீஷர்கள் அவர் கட்டளையிட்டபடி, அவரது மரணத்தை பஸ்கா ஆடாக அப்போஸ்தலர் மரணம் வரை ஆசரித்து வந்தனர். அதன் பிறகு ஒரு விசுவாச வீழ்ச்சியின் மூலம் பேர் கிறிஸ்தவ சபையில் குழப்பங்கள் ஏற்பட்டு இருண்ட யுகம் என்று சொல்லக் கூடிய காலம் வந்தது. அந்த இருண்ட யுகத்திலும் கூட இயேசுதான் உண்மையான பஸ்கா ஆடு என்ற போதனை உறுதியாக இருந்தது. ஆனால் இயேசுவால் ஏற்படுத்தப்பட்ட பஸ்கா இராப்போஜனத்தில் அவரது மரணத்தை ஆசரிப்பது உபயோகத்தில் இல்லாமல் போனது. ரோமன் கத்தோ-க்க சபையால் ஏற்படுத்தப்பட்ட பூஜைப- **(Mass)** என்பது இலட்சக்கணக்கான பேர் கிறிஸ்தவர்களை வஞ்சித்து குழப்பியது. தெய்வ நிந்தனையான அநேக காரியங்கள் புகுத்தப்பட்டன. இந்த பூஜை ப-யைத்தான் ''பாழாக்கும் அருவருப்பு'' என்று வேத வாக்கியங்கள் கூறுகின்றன. இதன் நாசகரமான செல்வாக்கு கர்த்தரின் பிள்ளைகளுடைய விசுவாசமும் பழக்கமும் ஆனது. புரட்டஸ்டண்ட் சபையார் பொதுவாக இந்த பூஜை ப-யை ஒதுக்கி வைத்திருக்கின்றனர். ஏனெனில் இது கிறிஸ்து மற்றும் அப்போஸ்தலர்களுடைய போதகங்களுக்கு எதிராக இருக்கிறது. எனினும் இந்த புரட்டஸ்டண்ட் சபையார் இந்த பயங்கரமான தப்பறையினால் வசீகரிக்கப்பட்டு இருக்கிறார்கள், ஆனால் கொஞ்சமாக தப்பியிருக்கிறார்கள்.

பூஜை ப- புனித அப்பமல்ல

அநேக புரட்டஸ்டண்ட் சபையார், பூஜை ப- என்பது புனித அப்பம் என்ற வேறொரு பெயரில் கர்த்தரின் இராப்போஜனம் அல்லவா என்று வெகுளித்தனமாக கேட்கிறார்கள். இல்லை, இது முற்றிலும் மாறானது என்று பதில் கூறுகிறோம். கர்த்தரின் இராப்போஜனம் என்பது கல்வாரியில் நிறைவேறிய கர்த்தரின் மரணத்தை ஆசரிப்பதாகும். பூஜை ப- செய்யப்படும் ஒவ்வொரு தடவையும், அது பாவத்திற்கான ஒரு புது ப-யைக் குறிக்கிறது. குருவானவர் அப்பத்தை ஆசீர்வதிக்கும்போது, அது கிறிஸ்துவின் உண்மையான சரீரமாக மாறுகிறது. ஏனெனில் அவரை புதிதாக ப- யிடுவதற்காக ஆகும். இப்படியாக ரோம சபை நண்பர்கள் நம்புகிறார்கள். பாடல் பூஜை என்பது ஒரு குறிப்பிட்ட நபரின் ஒரு குறிப்பிட்ட பாவத்திற்காக கிறிஸ்துவின் ஒரு குறிப்பிட்ட ப-யாக இருக்கிறது. சாதாரண பூஜை என்பது ஒரு சபையாரின் பொதுவான பாவங்களுக்காக கிறிஸ்துவின் ப-யாக இருக்கிறது. கிறிஸ்து கல்வாரியில் செலுத்திய ப-, முதலாவதான மற்றும் கடந்த கால பொதுவான பாவங்களுக்கான ப- என ரோமச் சபையார் நம்புகின்றனர். ஆனால் ஒவ்வொரு தனிப்பட்ட நபரும் அனுதினமும் செய்கிற பாவங்கள், தவறுகள், களங்கங்கள் ஆகியவைகளை போக்குவதற்கு கிறிஸ்துவின் புதிய ப- அவ்வப்போது தேவைப்படுகிறது என்று அவர்கள் கூறுகின்றனர். இப்படியாக அவர்களுடைய இந்த கருத்தின்படி, பூஜை ப- குறிக்கிறபடி, ரோமன் கத்தோ-க்கர், கிரேக்க கத்தோ-க்கர், மற்றும் குருமாரைச் சேர்ந்தவர்களும் அனுசரிக்கிறபடி, உலகெங்கிலும் கிறிஸ்து புதியதாக ப-யிடப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார். தேவனுடைய பார்வையில் இது தான் ''அருவருப்பு'' என்று வேத வாக்கியங்கள் கூறுகிறது. ஏனெனில் கிறிஸ்து இனி மரிப்பதில்லை என்றும் ''கிறிஸ்து தம் மூலமாக பிதாவினிடத்திற்கு வருகிறவர்களை ஒரே ப-யினாலே என்றென்றைக்கும் பூரண படுத்தியிருக்கிறார்'' என்று கூறுகிற வேத வாக்கியங்களை அவர்கள் அவமதிக்கிறார்கள், பயனற்றதாக செய்கிறார்கள், ரோமர் 6:9; எபி 10;14

ஞாபகார்த்த இராப்போஜனம் மற்றும் பஸ்காவில் குறிப்பிட்டு காட்டப்பட்ட கல்வாரியின் மகா பெரிய ப-யின் மதிப்பை, பூஜை ப-யில் அடிக்கடி செலுத்தப்படுகிற ப-கள் குறைக்கின்றன அல்லது செல்லாததாக்குகின்றன என்பதை உடனடியாகக் காண முடிகிறது. தங்களுடைய பாவங்களை நீக்குவதற்காக பூஜை ப-யை காண வந்திருந்தவர்களை, மெய்யான பஸ்காவின் ஆழ்ந்த கருத்துக்களை கவனிக்கும்படி நாம் எப்படி எதிர்பார்க்க முடியும். பெரிய வெள்ளி தொடர்ந்து ஆசரிக்கப்படுவதால் அதற்கு முன் ஆசரிக்கப்பட வேண்டிய ஞாபகார்த்த இராப்போஜனக் காரியங்கள் வெகு காலத்துக்கு முன்பே உபயோகப்படாமல் போனது.

புரட்டஸ்டண்ட் சபையாரைப் பொருத்தவரை, பூஜை ப-யை வேதத்திற்கு விரோதமானது என்று ஒதுக்கியபடியால் கர்த்தரின் இராப் போஜனத்தை ஆசரிக்கும்படி திரும்பினார்கள். எனினும் பூஜைப-யை அடிக்கடி செய்து பழகியிருந்தபடியால், கர்த்தரின் இராப்போஜனத்தை எத்தனை தடவை செய்ய வேண்டும் என்பதில் மிகவும் கவனம் செலுத்தினார்கள். ஆகையால் சிலர் நான்கு மாதங்களுக்கு ஒரு முறையும், சிலர் மூன்று மாதத்திற்கு ஒரு முறையும் சிலர் மாதம் ஒரு முறையும், சிலர் ஒவ்வொரு ஞாயிற்றுக்கிழமையிலும் ஆசரிக்கிறார்கள். இதை எத்தனை தடவை ஆசரிக்க வேண்டும் என்பதில் ஒத்த கருத்து வராததற்கு இரண்டு காரணங்கள் உண்டு. 1) நமது கர்த்தரின் மரணம் மெய்யான பஸ்கா ஆட்டின் மரணம் என்பதையும் அதன் ஆசரிப்பு மெய்யான பஸ்கா இராப்போஜனம் என்பதையும் கிறிஸ்தவர்கள் பொதுவாக கவனிக்க தவறுகிறார்கள். 2) ''நீங்கள் இதை செய்யும் போதெல்லாம்'' என்று நமது கர்த்தர் சொன்ன வார்த்தைகளை உங்கள் விருப்பத்தின்படி அடிக்கடி செய்யுங்கள் என்று அவர்கள் தவறாக புரிந்து

கொண்டிருக்கின்றனர். ஆனால் அது ''நீங்கள் செய்யும் போதெல்லாம்'' என்றே குறிக்கிறது. இதைச் செய்யும் போதெல்லாம் எனது சீஷர்கள் (அவர்கள் எல்லாரும் யூதர்கள், பஸ்காவை ஆசரிக்கும் பழக்கமுடையவர்கள்) என்னை நினைவு கூரும்படி இதைச் செய்வார்கள்; சொல்லர்த்தமான பஸ்கா ஆட்டையும் நிழலான முதற்பேறானவர்களை கடந்து சென்றதின் மூலம் எகிப்தின் அடிமைத் தனத்தி-ருந்து நிழலான விடுதலையையும் நினைவு கூரும்படி அவர்கள் இதைச் செய்யமாட்டார்கள்.

வாரம் ஒரு முறை கர்த்தரின் இராப்போஜனத்தை ஆசரிப்பவர்கள் வேத வசனத்தை மேற்கோள் காட்டுகிறார்கள். ஏனெனில் ஆதிகால சபையில் வாரத்தின் முதலாம் நாள் கூடி அப்பம் பிட்டார்கள் என்று நாம் வேதத்தில் வாசிக்கிறோம். நினைவு கூருதலான இராப்போஜனத்தை அப்பம்பிட்குதலோடு குழப்பிக்கொள்வது ஒரு பெரிய தவறாக இருக்கிறது. ஏனெனில் அப்பம் பிட்குதல் என்பது சாதாரண உணவு சாப்பிடுதலை குறிக்கிறது. இதைத் தவிர வேறு எதையும் குறிப்பிடுவதாக வேதத்தில் எந்த பதிவும் இல்லை. திராட்சைரசம் எதுவும் இதனுடன் குறிப்பிடப்படவில்லை. அப்பம், பிட்கப்பட்ட கர்ததரின் சரீரத்தை குறிப்பிடுவதாக சொல்லப்படவில்லை. ஆதிகால சபையில் வாரத்தின் முதலாம் நாள் கூடி நமது ஆண்டவரின் உயிர்த்தெழுதலை கொண்டாடுவது ஒரு உற்சாகமுள்ள சமூக வழக்கமாக இருந்தது. இந்த பொதுவான சமூக வழக்கம் சகோதரர்களை இணைக்கவும் சகோதர ஐக்கியத்திலும் அந்நியோந்நியத்திலும் வளர்க்கவும் உதவியாக இருந்தது. அநேக இடங்களில் கர்த்தரின் ஜனங்கள் இந்த வழக்கத்தை இன்னமும் கடைபிடித்து வருகிறார்கள். கர்த்தரின் நாளில் பிற்பகல் மற்றும் மாலை ஆராதனைகளுக்கிடையே அப்பம் பிட்குதல் என்பது புரூக்-ன் ஆசரிப்புக் கூடார சபையில் செய்து வருகிறார்கள். தூரத்தில் வசிக்கிற சகோதரர்கள் கர்த்தரின் ஜனங்களோடு ஐக்கியம் வைத்துக் கொள்வதற்கு இது வசதியாக இருக்கிறது.

நினைவு கூருதலான இராப்போஜனத்தின் தேதி

நாம் எல்லோரும் அறிந்திருக்கிறபடி யூதர்கள் சந்திர கால கணக்கை பயன்படுத்தி வந்தார்கள். ஒவ்வொரு அமாவாசையும் அவர்களுக்கு ஒரு புது மாத பிறப்பாக இருந்தது. வசந்த காலத்தில் பூமத்திய ரேகைக்குமேல் சூரியன் வருகின்ற (மார்ச் 20) (Spring Equinox) தேதிக்கு அருகே வரக்கூடிய அமாவாசை தான் நீசான் அல்லது ஆபீப் மாதம் முதல் தேதியாகும். அந்த மாதம் பதினைந்தாம் தேதி தான் பஸ்காவின் புளிப்பில்லா அப்பப்பண்டிகை ஆரம்பித்து ஒரு வாரம் கடைபிடிக்கப்படுகிறது. அந்த ஏழு நாள் பண்டிகை இஸ்யேலரின் முதற்பேறானவர்களை கடந்து சென்றபோது ஏற்பட்ட சந்தோஷத்தையும், சமாதானத்தையும், ஆசீர்வாதத்தையும் குறித்தது, இது, உண்மை கிறிஸ்தவர்கள் கிறிஸ்துவின் மீட்பின் ப-யின் புண்ணியத்தினால் தமது பாவங்கள் கடந்து போகிறதை உணருகிறதினால் ஏற்படக்கூடிய முழுமையான சந்தோஷத்தையும், சமாதானத்தையும், ஆசீர்வாதத்தையும் நிழலாக குறிப்பிட்டது. ஆகையால் உண்மையான எல்லா கிறிஸ்தவர்களும் தங்கள் இருதயங்களில் இந்த பஸ்கா பண்டிகையின் தொடர்ச்சியான சந்தோஷத்தை பெற்றிருக்கிறார்கள். ஏழுநாள் என்பது பூரணத்தை, முழுமையை குறிக்கிறது. இந்த காரியத்தை இதே கருத்தில் கவனிக்காமல் யூதர்கள், தொடர்ந்து வருகிற வாரத்தின் செய்கைகளைக் காட்டிலும் பஸ்கா ஆட்டை அடிப்பதையும் அதன் மாமிசத்தை புசிப்பதையும் குறைவாக நினைத்தார்கள். ஆனால் நமது ஆண்டவர் தம்மை உண்மையான பஸ்கா ஆடாக அறிவித்தபோது, பஸ்கா ஆட்டை அடிப்பதின் முக்கியத்துவத்தை வ-யுறுத்திக் கூறினார். அவரது இரண்டாம் வருகை வரை அவரது மரணத்தை வருடம் ஒருமுறை ஆசாரிக்கும்படி நம்மை அறிவுறுத்தினார். நாம் அவரது இராஜ்யத்தில் நுழையும் பொழுது தான், நமது ஆசீர்வாதம் முழுமையாக நிறைவேறுவதை குறிக்கும்.

கிறிஸ்துவின் மரணத்தின் வருடாந்திர ஆசரிப்பில், மற்ற பலவித காலங்களிலும் வேளைகளிலும், ஒழுங்கற்று எந்தவித முக்கிய கருத்தும் இல்லாதபடி இருப்பதற்கு பதிலாக, அநேக கிறிஸ்தவர்கள் இந்த பாடத்தை சத்திய வெளிச்சத்தில் பார்ப்பார்களேயானால், மேலும் கிறிஸ்துவின் மரணத்திற்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுத்து அதை இருதய பூர்வமாக ஆசரிப்பார்களேயானால், அது அவர்களுக்கு சந்தேகத்திற்கிடமின்றி ஒரு பெரிய ஆசீர்வாதமாக இருக்கும். வருடத்திற்கொரு முறை, இதை நீங்கள் செய்யும் போதெல்லாம், என்னை நினைவு கூறும்படி செய்யுங்கள் என்று நமது கர்த்தர் கட்டளையிட்டபடி, இந்த காரியத்தில் அதிக கவனம் செலுத்தி ஆண்டவரின் மரணத்தை ஆசரிப்பதில் சந்தோஷப்படுகிற கர்த்தரின் ஜனங்களில் சிறிய வகுப்பார் உலகெங்கிலும் எழும்பியிருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட ஒரு ஆசரிப்பு மனதிற்கும் இருதயத்திற்கும் விசேஷித்த ஆசீர்வாதத்தைக் கொண்டு வரும் என்று நாங்கள் நம்புகிறோம். இந்த தெய்வீக தேவைகளுக்கு எவ்வளவு அருகே வருகிறோமோ அந்த அளவிற்கு நமது ஆசீர்வாதம் அதிகமாக இருக்கும், மேலும் நமது ஆண்டவரும் தலையுமானவரிடத்திலும், அவரது சரீரத்தின் மற்ற அங்கங்களிடத்திலும் நாம் நெருங்கி வருகிறோம்.

இந்த ஆசரிப்பின் நாள் இந்த வருடம் (1915) மார்ச் 28, 6 மணிக்குமேல் வருகிறது. ஏனெனில் யூத கணக்கீட்டின்படி

நீசான் மாதம் 14ந் தேதி அப்பொழுது தான் ஆரம்பிக்கிறது. ஆண்டவரின் மகா பெரிய ப-யை நினைவு கூரும்படி ஆங்காங்கே இருக்கிற கர்த்தருடைய பிள்ளைகளை சிறு கூட்டமாக குடும்பமாக நல்ல உடையில் கூடும்படி துரிதப்படுத்துகிறோம். அவருடைய மரணத்தின் வருடாந்திர ஆசரிப்பு நமது மனதில் நன்றாக பதியக் கூடிய ஒன்றாக இருக்கிறது.

"ஆண்டவரே, நானோ"

நாம் முதலாவது இராப்போஜனத்தின் சூழ்நிலைகளை ஞாபகத்திற்கு கொண்டு வருவோம். நமது ஆண்டவரின் போதனைப்படி, ஆசீர்வாதத்தின் அப்பமும், திராட்ச ரசமும் நமது ஆண்டவரின் பிட்கப்பட்ட சரீரத்தையும், சிந்தப்பட்ட இரத்தத்தையும் குறிக்கிறது. அவரது சீஷர்கள் அதை புசிப்பதில் மாத்திரமல்ல, அவருடன் பிட்கப்பட்டு, அவரது ப-யின் இரத்தத்தில் பங்குபெற வேண்டும். மேலும் எதிலும் எந்த விதத்திலும் அவருக்கு ஒத்துழைத்து, அவரது ஊழியத்திற்காக தங்கள் ஜீவனை கொடுக்க வேண்டும். ஆண்டவரோடு மிகவும் சரியாக ஒத்திசைவோடு இருக்கிறவர்களுக்கு இந்த சிந்தனைகள் எவ்வளவு விலையேறப்பெற்றது!

இந்த சிந்தனைகளைத் தொடர்ந்து, அவர்கள் யூதாசின் செயல்களை நினைக்கலாம். அவன் அதிகமான ஆதரவு காட்டப்பட்டும் இழிவான ஆதாயத்துக்காக தனது ஆண்டவரை விற்கத் துணிந்தான். மேலும் ஆண்டவருக்கு துரோகம் இழைக்க தைரியம் கொண்ட போது, ''ரபீ நானோ'' என்று கேட்டான். ஆண்டவரோடு கூட இருந்தவன் அவரை மறுத-த்து எதிரிகளிடம் காட்டிக் கொடுக்கக்கூடிய இப்படிப்பட்ட செயல், அருவருக்கத் தக்கதாகவும், எச்சரிக்கையுடன் நமது இருதயத்தை நிரப்பக் கூடியதாகவும் இருக்க வேண்டும். பயத்துடன் இல்லாவிட்டால், எந்த அர்த்தத்திலும் இல்லாதவாறு, கனத்திற்காகவோ செல்வத்திற்காகவோ வேறு எதற்காகவோ, சத்தியத்தையோ, அல்லது கிறிஸ்துவின் சரீர அங்கமாகிய எந்த ஊழியக் காரரையோ விற்க பயப்பட வேண்டும்.

பிறகு நமது சிந்தை நமது ஆண்டவருடன் கெத்செமனே தோட்டத்திற்கு செல்லட்டும். இதோ, அவர் அங்கே தம்மை மரணத்தினின்று இரட்சிக்க வல்லமையுள்ளவரை நோக்கி பலத்த சத்தத்தோடும் கண்ணீரோடும் ஜெபித்தார், மரணத்திற்கு பயந்து அவர் அப்படிச் செய்யாமல், பிதாவின் திட்டத்தில் தாம் கடைபிடிக்க வேண்டியதில் ஏதாவது ஒரு காரியத்தில் தவறியிருப்போமோ, அதனிமித்தம் தாம் உயிர்த்தெழுதலுக்கு அபாத்திரராகிவிடுவோமோ என்று பயந்து அப்படி ஜெபித்தார். நமது ஆண்டவர் தமது அர்ப்பணத்தின் உறுதி மொழியை உண்மையுடன் கடைபிடித்திருந்தார் என்பதையும் அதனிமித்தம் முன்னுரைக்கப்பட்டபடி அவருக்கு உயிர்த்தெழுதல் நிச்சயம் உண்டு என்பதையும் நிச்சயப்படுத்தி தேவதூதர்களைக் கொண்டு அவருக்கு ஆறுதல் அளித்ததையும் நாம் கவனிக்கிறோம். அதன் பிறகு அவர் எப்படி அமைதியாக இருந்தார் என்பதையும் நாம் கவனிக்கிறோம். அவர் பிரதான ஆசாரியன் மற்றும் பிலாத்து முன்பும், மேலும் ஏரோது மற்றும் பிலாத்து முன்பும், ''மயிர்க்கத்தரிக்கிறவனுக்கு முன்பாக சத்தமிடாதிருக்கிற ஆட்டுக் குட்டியைப் போல அவர் தமது வாயைத் திறவாதிருந்தார்.'' அவர் எப்படி கடைசி வரை உண்மையுடனும் தைரியத்துடனும் இருந்தார் என்பதைப் பார்க்கிறோம். அவர் பிதாவை கேட்டிருந்தால், பன்னிரண்டு லேகியோனுக்கும் அதிகமான தூதர்களை பாதுகாப்பிற்காக அனுப்பியிருப்பார் என்ற உறுதிமொழியை நாம் பெற்றிருக்கிறோம். அவர் தமது ப-யி-ருந்து தப்பிப்பதற்கான உதவியை கேட்பதற்கு பதிலாக, அதை உண்மையுடன் சகிப்பதற்கு உதவியை கோரினார். அவரது அடிச்சுவட்டில் நடக்கிற அவரது சீஷர்களுக்கு எப்படிப்பட்ட ஒரு பாடம்!

சுய பரிசோதனைக்கு ஒரு சந்தர்ப்பம்

அவரது தைரியசா-யான உண்மையுள்ள சீஷர்கள் கூட ஆண்டவரை விட்டு ஓடிப்போனதை நாம் நினைவு கூருகிறோம். அவர்களில் ஒருவன் பயத்தில் தனது ஆண்டவரை மறுத-க்கவும் செய்தான்! நமது இரட்கரோடு பாடுபடுவதற்குரிய நமது சம்மதம், தைரியம், விசுவாசம் ஆகியவற்றில் நமது இருதயத்தின் அளவை சோதிப்பதற்கு எப்படிப்பட்ட ஒரு சந்தர்ப்பம்! நமது ஆண்டவரின் கிருபையால் எந்த சூழ்நிலையிலும், சந்தர்ப்பத்திலும் அவரை மறுத-க்கமாட்டேன் என்கிற தீர்மானத்தோடு நமது மனதை தூக்கி நிறுத்துவதற்கு எப்படிப்பட்ட ஒரு சந்தர்ப்பம் நமக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. உதட்டினால் மாத்திரமல்ல நமது கிரியைகளினாலும் பாவ அறிக்கை செய்வோம் என்று தீர்மானிக்கிறோம்.

அடுத்து, ஆண்டவரின் இனத்தாராகிய யூதர்களே ஜீவாதிபதியை சிலுவையில் அறைந்தார்கள் என்பது நம்மை அதிர்ச்சியடைய வைக்கிறது. அது மாத்திரமல்ல, பொது ஜனங்களைக் காட்டிலும், மதத்தலைவர்களாகிய பிரதான ஆசாரியர்கள், பரிசேயர்கள், வேத பாரகர்கள் மற்றும் நியாய சாஸ்திரிகளே அவரை சிலுவையிலறைந்தார்கள். ''உலகம் உங்களைப் பகைத்தால் அது ஆச்சரியமல்ல; அது உங்களைப் பகைக்கிறதற்கு முன்னே என்னை பகைத்ததென்று அறியுங்கள்'' என்று கூறிய நமது ஆண்டவரின் வார்த்தைகளை உற்றுக் கவனிக்கிறோம். நமது விஷயத்திலும் கூட அவர் மத உலகத்தைப் பற்றியே

குறிப்பிடுகிறார் என்று நாம் பார்க்கிறோம்.

அதே பாத்திரத்தில் பானம் பண்ணுங்கள்

சத்தியத்திற்கு எதிர்ப்பும், இயேசுவின் அடிச் சுவட்டில் நடக்கிற ஒளியையுடையவர்களுக்கு கொடுமையும் கிறிஸ்தவ மதத்தில் மிகவும் பிரபலமானவர்களிடமிருந்து வந்தால் அதில் ஆச்சரியப்படுவதற்கில்லை என்ற பாடம் நமக்கு இருக்கிறது. எனினும் இது, நமது எதிரிகளையோ, நமது ஆண்டவரை கொலை செய்தவர்களையோ வெறுக்கச் செய்யக் கூடாது. இன்னும் சரியாக சொல்வோமேயானால் அப்.பேதுரு, ''நீங்களும் உங்கள் அதிகாரிகளும் அறியாமையினாலே இதைச் செய்தீர்கள் என்று அறிந்திருக்கிறேன்'' என்று கூறியதை நினைவு கூர வேண்டும். ஆம், கிறிஸ்துவின் (தலையும் சரீரமும்) பாடுகளுக்கு காரணம் அறியாமையும் மனம் மற்றும் இருதய கடினமுமேயாகும். கிறிஸ்துவினுடைய உபத்திரவங்களில் குறைவானதை சரீர அங்கங்கள் நிறைவு செய்யும் வரை பிதாவானவர் இதை அனுமதிக்கிறார். தெரிந்து கொள்ளப்பட்டவர்களாகிய கிறிஸ்துவின் சரீர அங்கங்கள் பூர்த்தியடைதலும், மரணபரியந்தமும் அவர்கள் உண்மையுள்ளவர்கள் தானா என்பதற்கான சோதனை பூர்த்தியடைதலும் சுவிசேஷயுக முடிவில் வரும். சபையானது தனது ஆண்டவரோடு இருக்கக் கூடிய உயிர்த்தெழுத-ன் மறுரூபமடைதலும் அப்பொழுது வரும். பிறகு நமது ஆண்டவர் கூறியதுபோல, இப்பொழுது அவரது பிட்கப்பட்ட சரீரத்தில் பங்குபெறுகிறவர்களும், சத்திய ஊழியத்தில் அவரோடு பிட்கப்பட்டவர்களும், மேலும் தன்னைத்தான் வெறுத்தல் மற்றும் அவரது பாடுகளாகிய பாத்திரத்தில் பங்கு பெறுகிறவர்களும் விரைவில் திரைக்கப்பால், ராஜ்யத்தில் சந்தோஷம் என்னும் புதிய திராட்சரசத்தை அவருடன் குடிப்பார்கள். (மத் 26:29)

''பண்டிகையை ஆசரிக்கக் கடவோம்''

புதிய யுகத்தின் மகிமையான காலையில் உயர்த்துகிற மகா பெரிய வேலையாகிய பாவம் மற்றும் மரணத்தின் அடிமைத்தனத்தி-ருந்து உலகத்தை விடுவிக்கிற மகா பெரிய வேலை ஆரம்பமாகும். இந்த மகா பெரிய யுகத்தை அப்.பேதுரு, ''உலகத்தோற்ற முதல் தேவன் தம்முடைய பரிசுத்த தீர்க்கதரிசிகளெல்லாருடைய வாக்கினாலும் உரைத்தவைகள் எல்லாம் நிறைவேறித் தீருங்காலங்கள்'' என்று கூறுகிறார். (அப் 3:19-21) அப்போஸ்தலர் மூலமாக சொல்லப்பட்ட வசனங்களே இந்த ஞாபகார்த்த இராப்போஜனத்தில் பங்குபெறுகிறவர்களுக்கு மனதில் இருக்க வேண்டும். ''அவரோடு கூடப் பாடுகளைச் சகித்தோமானால் அவரோடு கூட ஆளுகையும் செய்வோம்.'' ''நாம் அவரோடு கூட மரித்தோமானால், அவரோடுகூடப் பிழைத்துமிருப்போம்.'' ''இக்காலத்துப் பாடுகள் இனி நம்மிடத்தில் வெளிப்படும் மகிமைக்கு ஒப்பிடத்தக்கவைகள் அல்ல.'' (ரோம 8:17; 6:8; 2 தீமோ 2:11,12)

விலையேறப் பெற்ற இரத்தத்தின் புண்ணியத்தின் மூலமாக, முதற்பேறானவர்களின் பாவங்களை கடந்து போகிறதைக்குறித்ததான இந்த சிந்தனையுடன், பாடுகளும் சோதனைகளும் இருந்த போதிலும் இந்த பஸ்கா பண்டிகையை சந்தோஷத்துடன் ஆசரிக்கலாம். இப்படி இயேசுவின் உண்மையுள்ள சீஷர்களாக தொடர்ந்து செய்தால், சீக்கிரத்தில் கர்த்தரின் சேனைகளை வழிநடத்தக் கூடிய பெரிய சலுகையைப் பெறுவோம். முடிவாக இந்த சேனைகள் பாவம் மற்றும் மரணத்தின் ஆட்சியி-ருந்து வெளியேறி, எகிப்தைவிட்டு கானானுக்கு வந்து, மகா பெரிய ராஜாவை கேள்விப்பட்டு, அறிந்து, கீழ்ப்படிவார்கள். ஆம், சகோதரர்களே, அப்போஸ்தலரின் வசனத்தின்படி, ''நமது பஸ்காவாகிய கிறிஸ்து நமக்காக ப-யிடப்பட்டிருக்கிறாரே. ஆதலால்... பண்டிகையை ஆசரிக்கக் கடவோம்.''

ராஜ்யத்தில் சந்தோஷத்தின் பாத்திரம்

நமது ஆண்டவர் தமது மரணத்தின் நினைவு கூருதலை ஏற்படுத்திய போது, அவர் அப்போஸ்தலருடன் சம்பாஷித்து கூறியதாவது: ''இது முதல் இந்தத் திராட்சப்பழ ரசத்தை நவமானதாய் உங்களோடு கூட என் பிதாவின் ராஜ்யத்திலே நான் பானம் பண்ணும் நாள்வரைக்கும் இதைப் பானம் பண்ணுவதில்லை என்று உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்.'' (மத் 26:29) இங்கே நமது ஆண்டவர், பாடுபடும் நாள் மற்றும் மகிமையின் நாள் ஆகிய இரண்டு பெரிய நாட்களுக்குரிய வேறுபாட்டை குறிப்பிடுகிறார். சுவிசேஷ யுகம் பாடுபடும் நாளாக இருக்கிறது. ஆயிர வருட யுகம் மகிமையின் நாளாக இருக்கிறது. இது விசேஷமாக கிறிஸ்துவின் நாள் என்று பேசப்படுகிறது.

திராட்ச ரசத்தின் சொல்லர்த்தமான பாத்திரம் இரண்டு சிந்தனைகளை குறிப்பிடுகிறது. திராட்ச பழத்தின் ஜீவனி-ருந்து திராட்ச ரசம் தயாரிக்கப்படுகிறது. திராட்சப்பழம் அதன் தனித்தன்மையை இழந்துவிடுகிறது. பழங்கள் பிழியப்பட்டு திராட்ச ரசம் பயன்பாட்டுக்கு தயாராகிறது. பாத்திரம் – திராட்சபழ ரசம் பிழியப்படுதலை மாத்திரம் குறிப்பிடாமல் அதனால் கிடைக்கக் கூடிய உற்சாகப்படுத்துதலையும் குறிப்பிடுகிறது. இது சொல்லர்த்தமான பானம் பண்ணும் பாத்திரத்தை குறிப்பிடுகிறது. இது நமக்கு நமது இரட்சகரின் பாடுகளையும், மரணத்தையும், இவைகளில் நாம் பங்கு பெறுவதையும் அடையாளப்படுத்துகிறது. ஆனால் திராட்ச ரசம் சந்தோஷத்தையும் மகிழ்ச்சியையும் கூட குறிக்கிறது. இப்படி வேதத்தில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. எனவே இந்த

அர்த்தத்தில் நமது ஆண்டவர் குறிப்பிட்ட திராட்ச பழரசம் ராஜ்யத்தின் சந்தோஷத்தை குறிப்பிடுகிறது.

நமது ஆண்டவரின் பூமிக்குரிய அனுபவத்தில் பிதா, ஒரு குறிப்பிட்ட விசேஷித்த மார்க்கத்தை குறித்திருக்கிறார். இந்த மார்க்கத்தில் அவரது பாடுகளும் மரணமும் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இந்த பாத்திரத்தில் நமது ஆண்டவர் உண்மையுடன் பானம் பண்ணினால், ஒரு மாறுபட்ட பாத்திரத்தை, கனம், மகிமை, சாகாமை என்கிற ஒரு மாறுபாடான அனுபவத்தை தருவதாக பிதாவானவர் அவருக்கு வாக்குத்தத்தம் பண்ணினார். தம்மை பின்பற்ற விரும்புகிறவர்களுக்கு இதே வாக்குத்தத்தத்தை தரும்படி இரட்சகருக்கு பிதா அங்கீகாரம் அளித்திருக்கிறார். அதாவது அவர்கள் அவரோடு கூட பாடுபட்டால், அவரது மரணத்தின் பாத்திரத்தில் பானம் பண்ணினால், பிறகு எதிர்கால சந்தோஷத்தில் அவருடன் கூட பங்கு பெறுவார்கள்.

சிலுவையின் வழியில்

''தன் ஜீவனை காக்கிறவன் அதை இழந்தபோவான்.'' நாம் அனைவரும் திராட்சை ஆலையால் குறிப்பிடப்படுகிற சோதனையான அனுபவத்தை கடந்து செல்ல வேண்டும். தெய்வீக ஊழியத்திற்காக நமது ஜீவனையும் கொடுக்க வேண்டியவர்களாயிருக்கிறோம். நாம் பிழியப்படும் அனுபவத்திற்கும், மனிதனாக துடைத்தழிக்கப்படுவதற்கும் புதுசிருஷ்டி ஆவதற்கும், நம்மை நாமே அர்ப்பணிக்க வேண்டும். ''அவரோடுகூட பாடுகளைச் சகித்தோமானால், அவரோடு கூட ஆளுகையும் செய்வோம்.'' இல்லாவிடில் கிடையாது. ஆகையால் அவரது பாத்திரத்தில் பானம் பண்ணுவதற்கான அழைப்பை மிகவும் சந்தோஷத்துடன் ஏற்றுக் கொள்கிறோம். இந்த பாத்திரத்தில் முழுவதுமாக பானம் பண்ணி முடித்த பிறகுதான், ராஜ்யத்தின் சந்தோஷமாகிய மற்ற பாத்திரத்தை நாம் பெற முடியும். நமது ஆண்டவர், பிதாவானவரிடம் காட்டிய அந்த கீழ்ப்படித-ல் தான் ஒரு பெரிய ஆசீர்வாதத்தை அவர் பெற்றிருந்தார். ''முடிந்தது'' என்று கூறிய அந்த கடைசி நொடிவரை அவருக்கு சோதனை காலமாக இருந்தது. அதே போல் தான் சபையாகிய நமக்கும். நாம் பாத்திரத்தில் உள்ள முழுவதையும் பானம் பண்ண வேண்டும். எல்லா அனுபவங்களையும் நாம் பொறுமையோடு சகிக்க வேண்டும். பாத்திரத்தில் கொஞ்சம் கூட விடப்படக் கூடாது.

கிறிஸ்துவின் சரீரம் தனது ஓட்டத்தை முடிக்கும் பொழுது தான் கிறிஸ்துவின் பாடுகள் அனைத்தும் நிறைவடையும். நமது ஆண்டவர் மகிமையில் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட போது சந்தோஷத்தின் புதிய பாத்திரம் அவருக்குக் கொடுக்கப்பட்டது. சீக்கிரத்தில் நமது சந்தோஷத்தின் பாத்திரம் நமக்கு கொடுக்கப்படும். நித்திரையி-ருந்த பரிசுத்தவான்கள் எழுந்திருந்து, பரிசுக்குள்ளாக நுழைந்து ஆசீர்வாதத்தின் பாத்திரத்தை பெற்ற நேரம் தான் நிச்சயமாக ஒரு சந்தோஷமான நேரம்! (பார்க்க வேதாகம பாடங்கள், தொகுதி 3, பக்கங்கள் 290-301; தொகுதி 4 பக்கங்கள் 865-866) ஆண்டவர் வந்தபோது உயிரோடிருந்தவர்கள் ஒவ்வொருவராக வீட்டிலே கூட்டிச் சேர்க்கப்பட்டு கொண்டு வருகிறார்கள். நாம் உண்மையுள்ளவர்களாயிருந்தால், சீக்கிரத்தில் இந்த சந்தோஷத்தில் நாம் அனைவரும் அவர்களோடு பங்குபெறுவோம். கிறிஸ்துவின் அனைத்து அங்கங்களும் திரைக்கு பின்னால் சென்றபிறகுதான் சந்தோஷத்தின் முழுமையை நாம் அடைய முடியும். பிறகு அவரது சிங்காசனத்தில் பங்கு பெற்று அவரது மகிமையிலும் பங்குபெறுவோம். பிறகு நமது பிரியமான ஆண்டவருடன் புதிய திராட்ச ரசத்தை ராஜ்யத்தில் பானம் பண்ணுவோம். ஏனெனில் வாக்குத்தத்தம் அவரது அனைத்து பரிசுத்தவான்களுக்கும் உரியது.

''யூத ப- பீடத்தில் கொல்லப்பட்ட
எல்லா மிருகங்களின் இரத்தமும்
குற்ற உணர்வற்ற மன அமைதியை தராது,
அல்லது கறைகளை முற்றும் கழுவாது.

''ஆனால் பரம ஆட்டுக்குட்டியாகிய கிறிஸ்து
நமது பாவங்கள் அனைத்தையும் நீக்குகிறார்;
உயர்ந்த நாமமுடைய ஒரு ப-
அவைகளைக் காட்டிலும் விலையேறப் பெற்ற இரத்தம்.

''எனது ஆத்துமா திரும்பி பார்க்கிறது
அவர் சுமந்த சுமையை,
அவரது ஜீவனை எனக்காக ஊற்றும் பொழுது
அங்கே பார்க்கிறது அதன் மீட்கும் பொருளை.''

ஏழாம் சபையின் தூதனாகிய
சகோ. **C.T. ரசல்** அவர்களின் ரீ-பிரிண்ட்ஸின் தமிழாக்கத்தை வெளியிடுகிறோம்.

வெளியிடுபவர்:

சகோ. **R. செல்வராஜ்,** சென்னை வேதமாணவர் சபை,
எண்: 22, முதல் தெரு, ராஜீவ் நகர், காலடிப்பேட்டை, திருவொற்றியூர்,
சென்னை- 600 019. கைபேசி: 97909 00030. மின்னஞ்சல் : mbsa_selvaraj@rediffmail.com